

Trâmbițarea sfintei Virginia peste creștinii din cetatea Ungureni

Pace vouă, iubiții mei! Câtă vreme a trebuit să aștept eu această zi! O, câtă vreme! Dar cât a așteptat Domnul această zi! Cine a mai așteptat această zi, măi iubiții mei? Cine, mămică? Cine a mai dus greutatea acestei așteptări? O, grea a mai fost așteptarea, scumpii mei, iubiții mei, că voi, mămică, ați rămas iubiții mei.

Eu sunt duhul cel ceresc, un duh pribeag care suspină, iubiții mei. Pribegesc din loc în loc și caut și strig și aștept să mi se răspundă, să mi se deschidă. M-a trimis Domnul la cei pe care i-am lăsat, căci plângând am plecat când i-am lăsat, și parcă a fost o veșnicie de atunci și până acum.

O, iubiții mei, vreau să vorbesc mai întâi cu cei mai mici, cu cei care nu știu nimic despre mine, că vreau să-i fac să înțeleagă și să mă cunoască și să știe de unde vin și pentru ce vin acum. Ei sunt mici de tot, pentru că cel care nu știe cine este Dumnezeu, acela încă nu s-a născut, dar ei au auzit de acest nume și ar putea spune că-L cunosc pe Dumnezeu. Așa este, pot să spună că-L cunosc, pentru că ei nu înțeleg cum poți să-L cunoști pe Dumnezeu și cum se poate spune că-L cunoști pe Dumnezeu. Nimeni nu poate să-L cunoască pe Dumnezeu decât acela căruia Domnul i Se lasă cunoscut, dar și această clipă își are vremea ei pentru fiecare făptură creată de Dumnezeu, căci pământul și tot ce este pe el este creația lui Dumnezeu.

Copiii mei, Dumnezeu este fără de început, și iubirea Lui este fără de început și fără de sfârșit, precum Dumnezeu este fără de sfârșit, și dacă este fără de sfârșit, și tu care ești o părticică din creația Sa, ești fără de sfârșit. Dacă Dumnezeu este fără de sfârșit, nici o părticică din dumnezeirea Sa nu se sfârșește vreodată, și de aceea este scris în Cartea Adevărului despre cel care este cu Dumnezeu și care chiar de va muri viu va fi. Chiar și cel care nu vrea să-L cunoască pe Dumnezeu și pleacă de pe pământ fără să-L cunoască, acela nu poate pieri nici el, și când pleacă de aici, acolo dă de Dumnezeu ca să știe că este Dumnezeu, și apoi trece cu cei ce nu L-au cunoscut pe Dumnezeu, trece și nu pierie nici acela, dar nesfârșirea aceuia este durere fără mângâiere, fără de sfârșit.

Copilul meu, Dumnezeu este Acela Care a fost și este și Care vine curând. Cine nu are credință și cunoștință despre Dumnezeu, acela este o stârpitură față de creatura care-L recunoaște pe Creatorul său. Dar tot stârpitură este și acea creatură care a auzit de viața lui Dumnezeu și nu face parte din acea viață întru Dumnezeu. Și, în sfârșit, cel care-L iubește pe Dumnezeu, acela va fi fără de sfârșit cu Dumnezeu, și acela ca și Dumnezeu intră întru biruința cea care se luptă să vegheze și să-i ajute neîncetat pe cei care cred lui Dumnezeu și îl cheamă ca pe Unul Care poate să ajute.

Așa am fost și eu. Am crezut în ființa lui Dumnezeu, și când a venit să mă ia și să mă treacă acolo unde toți îl văd pe Domnul m-a luat și m-a așezat în ceata sfinților, în ceata celor ce au biruit și au lucrat minuni în numele Celui Care a lucrat minuni pe pământ, căci Acela a venit pe pământ, și prin puterea Sa a luat trup din pânțele unei Fecioare și S-a făcut Om ca să fie văzut pe pământ și să Se facă cunoscut celor ce aveau să creadă în El, și prin aceia să creadă în El până în ziua de acum toți cei cărora a voit Dumnezeu să li Se descopere.

Cât am fost eu pe pământ, a lucrat Dumnezeu minuni prin mine și Și-a făcut un popor credincios în urma lucrării pe care a făcut-o Dumnezeu prin mine. Dumnezeu a vorbit pe pământ mulți ani prin gura mea, multă vreme, și am suferit chin și prigoane de la cei necredincioși care nu-L cunoșteau pe Dumnezeu și nu credeau în El. Și când mi-am sfârșit drumul pe pământ, m-a luat Dumnezeu în ceata sfinților și m-am făcut rugătoare pentru poporul

creștin care a crezut prin mine în Dumnezeu, și poporul acesta s-a rugat la mine ca să mijlocesc pentru el la Dumnezeu, s-a rugat mie așa cum se roagă creștinii la Maica Domnului, la sfântul Nicolae, la sfântul Ioan și la toți sfinții care au fost pe pământ și s-au sfințit și s-au dus apoi în ceata sfinților. Sfinții îi ajută pe cei credincioși și le dau ocrotire și binecuvântare. Așa fac și eu pentru toți creștinii care L-au crezut pe Dumnezeu prin mine. Așa a făcut Dumnezeu un popor prin această lucrare care a fost prin mine, și din acest popor creștin face parte această familie cu care voi v-ați înrudit, măi copii.

Eu am fost ca o mamă pentru poporul meu. Am fost cu milă și cu iubire și sunt și azi în ajutorul lor, căci mamă mi-au zis toți creștinii mei, toți copiii pe care mi i-a dat Dumnezeu să-i conduc spre El. A vorbit Domnul cu acest popor prin gura mea și a spus că în vremea aceasta va trebui să mă ridic să-mi strâng poporul, să-l strig, să-l deșept ca să lucreze cu el minune pe pământ și să vadă toate popoarele lumii ce a lucrat Dumnezeu pe acest pământ binecuvântat, și să creadă lumea și să se adauge la această slavă, căci poporul acesta va fi în curând cunoscut de toată suflarea, că Domnul îl va străluci și va lucra cu el minuni despre care nu s-a mai auzit vreodată.

Iată, duhul meu a fost trimis din nou pe pământ, ca să strige la popor să se adune, să se gătească frumos, că vin zile mărețe și vin zilele gloriei lui Dumnezeu, așa cum este scris. Alăturați-vă și voi, măi copii. Apropiati-vă să ascultați și fiți cu frică și cu cutremur spre această bucurie care se va arăta în curând peste acest pământ ales care se va numi Noul Ierusalim, că se va coborî din cer Ierusalimul gloriei lui Dumnezeu. Acela care este acum, este Ierusalimul patimilor Domnului, dar acesta care se va arăta, este Ierusalimul gloriei lui Dumnezeu, căci așa stă scris în Cartea Adevărului. Ridicați-vă și voi înspre credință și înspre slava care se apropie, ca să fiți ocrotiți cu toți cei care vor fi găsiți scriși cu Dumnezeu, iar dacă veți întoarce spatele la această strigare, Dumnezeu vă va adăuga atunci cu cei necredincioși, și cu plata acelora. Amin.

Îmi îndrept acum iubirea spre cei mai mari, mai mari la cunoștință, care m-au cunoscut de mititei și care sunt înscriși la numărătoarea poporului meu, căci pe cine-i găsesc scriși la această numărătoare, pe aceia trebuie să-i strâng numaidecât. Și iată, cercetez cartea acestei lucrări în care s-a scris atâta vreme și scot din ea mărturiile toate pentru fiecare creștin care a mâncat la această masă, că dacă sunt găsiți în acea carte, pe aceștia mă duc să-i caut și să-i strig, mă duc după ei pe unde or fi și oricum i-aș găsi, că-mi cere Domnul socoteală de ei, îmi cere numărul întreg, măi copii. Nu mai am odihnă, nu-mi trebuie slavă cerească, nu pot să am pace. Pribegesc din loc în loc, mă bag prin foc, mă bag prin spini, mă bag prin prăpăstii întunecate, mă bag prin toate ungherele iadului de pe pământ, mă zbat fără de mângâiere, strig ca o disperată, bat la porți și sunt cu mila în brațe și strig și suspin, copiii mei. Plânge cerul de mila mea și se scoală sfinții din odihna lor să-mi mângâie suspinul și să mă ajute. E groasă ceața, copiii mei, e gros întunericul de acum. Iată misiunea mea. M-am ridicat să sparg crusta cea groasă și să pătrund peste tot. M-am sculat să dărâm ziduri și să sfărâm încuietorile și închisorile și să dau drumul copiilor mei, să-i scot și să vadă lumina.

Am crescut o mulțime de copii și i-am alăptat cu laptele cel ceresc ca să-i fac în stare să se ridice și să mănânce hrană tare. Am strâns un popor mare, pe care l-am pus la picioarele Domnului ca să iau plată pentru rodul ce l-am adus, și am plecat apoi să-i pregătesc loc, ca acolo unde vor fi ei, să fiu și eu; ca acolo unde voi fi eu, să fie și ei. M-am sculat cu biruință și m-am înarmat cu toată puterea cerului ca să scot afară pe demoni și să vindec bolile și să-mi ridic poporul în picioare, că toate popoarele vor rămâne înmărmurite și se vor pleca să asculte și se vor lăsa spre înviere. În cartea acestei lucrări scrie că va veni această vreme. Iată vremea, copiii mei. Iată pământul făgăduinței din vremea aceasta. Voi termina de strigat și de strâns, voi trece pe de-a rândul peste tot pe unde am copii risipiți, voi trâmbița peste tot ca să-mi ridic poporul, voi învia pe tot creștinul care se lasă spre înviere, voi pecetlui cu pecetea Dumnezeului

Cel viu creștetul celor ce vor crede și se vor scula pe picioare, voi termina de pus sigiliul acestei vremi, și apoi Domnul Savaot va slobozi pe îngerii cei care vor curăți fărădelegea de pe pământ, și aceștia vor începe cu acest pământ al făgăduinței, căci acest pământ va fi în curând începătură de cer nou și de pământ nou și nesticăcios, căci cerul și sculele sale se vor coborî apoi ca să desăvârșească cele scrise în carte. Amin, amin zic vouă, cele de până acum vor trece, și totul va fi nou și ceresc. Amin.

Doamne Savaot, începe Tu strigarea. Fii Tu Cel dintâi întru toate, că și eu, și aceștia suntem copiii Tăi. Fără Tine nu pot, Doamne Savaot, cu aceste lanțuri. Fără Tine nu vreau prin acest întuneric, căci acești copii ai noștri nici nu se zăresc bine din fundul prăpastiei în care au căzut și nici nu ne strigă ca să-i auzim sau să ne dea mâna. Hai cu mine, coboară cu mine după ei, că sunt aproape morți, Doamne Savaot. O, sunt chiar morți de tot. Suflă cu mine peste ei și hai să-i scoatem și să-i înviem și să-i însănătoșim, că iată, se stinge în ei ultima picătură de viață, iar bătaia inimii lor nu se mai simte.

– O, iată-Mă! Sunt aici, tată. Sunt aici, Verginico. Suntem toți cu tine, scumpa Noastră. Astăzi este sărbătoare mare în tot cerul, Verginico. Astăzi toată puterea cerului este în picioare și biruința de azi va fi mare și se va scrie și se va vesti în vecii vecilor, și se va binecuvânta această zi și se va adăuga zilelor de înviere. Nici Noi, Verginico, nici Noi, tată, nu mai avem pace. Și Noi am plecat cu tine după poporul tău ca să-i dăm viață vie, că poporul tău este cea mai mare taină pentru făptura dumnezeiască, de la început și până la aceste zile.

Nu mai plânge, Verginico, nu mai suspina, tată! Vino să te strâng la piept și să-ți dau mângâiere, căci iubirea ta pentru acest popor a covârșit toate iubirile de până acum. Nu mai plânge, Verginico! Ajunge, tată! Un pas mai este și intrăm în vremea cea fără de durere, fără de întristare și fără de suspin. Iată, toți îți împărțim mângâiere. Și Eu, și Fiul Meu, și Măicuța Sa, și tot cerul, tată. Când S-a ridicat Fiul Meu din mormânt a mai stat patruzeci de zile cu poporul Său ca să rămână cartea acelor zile și să se mărturisească, și apoi Eu L-am luat și L-am pus la loc de-a dreapta Mea. Dar tu ce ai făcut? Îți spun Eu, tată, ce ai făcut ca să se știe și să se scrie pentru toți cei care vor crede ce ai făcut tu. Tu ai fost aceea care ai avut iubire fără de margini. Tu L-ai coborât încă o dată pe pământ pe Fiul Meu și te-ai făcut Lui casă și templu, și S-a sălășluit El întru tine în taină mare, ascuns de ochii lumii, și a adunat de pe la răspântii pe orbi și pe ologi și pe surzi și pe leproși și pe toți sârmanii ca să-i așeze la această masă. Dar celui chemat așa i-a spus: *«Mergi, și să nu spui nimănui»*. Tu ai fost aceea care L-ai ținut ascuns de ochii lumii ca să-Și poată hrăni un popor și să descopere toată taina planului Său pentru vremea aceasta. Și când ai venit și tu la Mine, tată, ai venit și M-ai rugat plângând: *„Doamne Savaot, eu cât am fost cu ei, i-am păzit în numele Tău. Păzește-i Tu de-acum, ca nici unul să nu piară”*. Așa M-ai rugat, Verginico, și Eu ți-am ascultat rugămintea și i-am păzit, dar ei nu M-au păzit pe Mine, n-au păzit urma Mea și n-au vrut să Mă mai urmeze și s-au dus și și-au cheltuit înțelepciunea și au ajuns robi celor străini de Mine și de tine, și iată-i, scumpa Mea, iată-i risipiți și iată-i săraci și goi acum; iată-i căzuți între tâlhari, iată-i aproape morți.

Tu, Verginico, fiica Mea, fiică de Samarinean, i-ai covârșit pe toți cei de până acum cu iubirea. Eu văd că nimic nu vrei să-ți dau, văd că ai dat deoparte slava cerească pe care o meriți, și de aceea am făcut minune despre care nu s-a mai auzit până acum. Te-am trimis înapoi, Verginico, și ți-am dat în ajutor toată oastea cerească să-ți faci misiunea despre care am vorbit Eu că vei avea-o în aceste zile, și ți-am spus să iei trâmbița în mână și să suni cu putere și cu duh de trezire așa cum stă scris în carte, să proorocești și să poruncești acestor oase uscate să prindă viață și duh de viață ca să învieze și să se întregească trupul lui Israel, și apoi să vii și să-Mi spui: *„Doamne, am făcut cum mi-ai poruncit”*.

Binecuvântată să fie această zi! Fii binecuvântată, Verginico, și tu, și lucrarea ta, și servii tăi, și casa aceasta în care ești acum coborâtă cu lucrul tău. Binecuvântată să fie această sămânță care se seamănă acum! Amin.

Amin, amin, zic vouă, Eu sunt Dumnezeu Savaot, Cel Care sunt din veșnicie și voi fi în veșnicie. Cerul și pământul de până acum vor trece cu trosnet, dar cuvintele acestui duh pe care l-am întors înapoi pe pământ, se vor scrie și vor mărturisi pentru voi sau împotriva voastră. Amin.

Această carte va sta pe masă și va vorbi pentru voi sau împotriva voastră. Această carte va vorbi în curând.

Hai, Verginico, ia locul, tată, și lucrează! Începe-ți lucrul aici și fii biruitoare, că ți-am dat toată puterea. Ridică-te și grăiește, tată!

– Grăiesc către Tine, Doamne Savaot. Slavă Ție și mulțumire Ție! Iată, îmi încep lucrul aici. Amin.

Pace vouă! Pace vouă, fiilor! Slavă întru cei de sus, iar peste voi pace și înviere! Amin.

Iubiții mei, sunt deasupra, sunt aici, sunt venită cu putere. Am în mână sfânta cruce și am pecetea Dumnezeului Cel viu. Am în mână trâmbița cea de apoi ca să trâmbițez și în această casă, căci astăzi m-am coborât aici, iar mâine voi merge mai departe însoțită de servii mei, de trimișii mei, căci i-am tocmnit pentru culesul viei mele și pentru ca să meargă cu mine pe de-a rândul să-mi ducă solia, și ei n-au pregetat, n-au zis că nu merg, pentru că și ei te iubesc pe tine, poporul al meu, chiar dacă apostolii minciunii din poporul meu hulesc în urma lor, chiar dacă aruncă cu pietre în ei, dar ei nu dau înapoi, și vor merge cu mine până la capăt, că le voi da putere să poată cu mine.

Iubiții mei copii, am venit să sar în foc pentru voi, să sar în apă pentru voi. Am venit să mă bag în adânc după voi ca să vă scot pe mal și să vă așez pe cale. De ce, mămică, m-ați părăsit? De ce ați crezut voi că vă puteți furișa de mine? Cum ați putut voi să vă faceți atât de mult prieteni cu moartea și cu păcatul? Voi ați avut pe voi pecete de sfințenie. Voi ați fost unșii lui Dumnezeu și ați fost bogați în daruri dumnezeiești. Ați fost îmbrăcați mai frumos decât îngerii, căci voi ați avut mai multă cunoștință decât cei din cer, căci cei din cer stau cu frică și ascultă pe Domnul când vine la voi să vă descopere ceea ce n-a descoperit nimănui în vremile trecute. Când vorbea Dumnezeu cu voi, stăteau îngerii să audă și să afle taina acestor vremuri și să se bucure de voi. Ați fost îmbrăcați cu podoabe de neînchipuit, iubiții mei. Cum de v-ați îndurat să vă dezbrăcați de ele? Ce va face lumea cu voi în ziua când se vor arăta podoabele pe care le-ați dat de pe voi în schimbul unui veșmânt stricăcios? Voi n-ați fost născuți pentru slava asta trecătoare. Voi ați avut soartă cerească și nu v-ați născut ca să fiți ca și cei de pe pământ, și trebuia să fiți și să vă îmbrăcați apoi ca îngerii din cer. De ce, mămică, n-ați fost voi cuminți ca să fi ascultat pe Dumnezeu așa cum au ascultat fiii lui Noe când le dăduse Dumnezeu poruncă să stea curați ca să rămână vii? Fiii lui Noe nu numai că au stat curați, dar au și avut soții aceștia, și erau ca frații și erau ca îngerii și de aceea au rămas vii și au intrat în barca salvării. Cum de n-ați avut voi putere să biruiți voi răul și păcatul care s-a sculat să se lupte cu voi și să vă înghită? Cum de n-ați putut? Cum, că atâta putere a stat deasupra voastră gata să se așeze peste voi și să vă îmbrace ca să fiți puternici în luptă și să fiți sfinți ai lui Dumnezeu? Cum, mămică, cum? Mă frâng și mă sfărâm cu duhul. Cum, mămică, cum? De ce ați uitat de Dumnezeu? De ce ați uitat de mine? De ce n-ați mai vrut să credeți că eu va trebui să vin înapoi și să vă cer socoteală? Nu puteți nici unul din voi să spuneți că n-ați uitat. Ați uitat, fiindcă iată cum vă gălesc.

Am venit să mă sfătuiesc cu voi ce avem de făcut, ce putem face. Fără voi nu pot lua decât o hotărâre. Dacă voi rămâne să hotărâsc singură, numai o singură cale va fi. Eu trebuie să mă înfățișez acum cu poporul meu la Dumnezeu ca să facă din el izvor de lumină și de viață și de slavă pe pământ. Numai o singură slavă va mai fi pe pământ, și aceea va fi slava cea de la Dumnezeu. Și dacă va trebui să hotărâsc eu pentru voi, nu pot face pentru voi ceea ce credeți voi, că la Domnul nu se intră după nume sau după neam, ci după adevăr și după legea cea dreaptă. N-am să pot face decât un singur lucru. Voi ridica sabia, iubiții mei. Aceasta voi face,

pentru că eu vă iubesc mult de tot și nu pot fără voi la Dumnezeu. Voi da în voi ca să vă trezesc și să vă înfricoșez, și apoi voi sufla peste voi și vă voi ridica pe picioare, pentru că este scris în cartea acestei lucrări: «Daniele, învață pe copiii tăi zidăria».

Măi iubiiții mei, măi finișorii mei, măi pușorii mei! Ajunge cu nepăsarea, măi mămică! Nu e de joacă ceea ce se petrece în zilele acestea. Dumnezeu începe să iasă și să Se vadă. Unde ar fi să vă ascundeți de sub ochii Săi care vădesc orice ungher? Lăsați moartea în urma voastră și faceți ce a făcut Lot și ieșiți din Sodoma, copiii mei, ieșiți din Gomora, ieșiți din lume, că lumea a ajuns la sfârșit de acum. Vai de tine, mămică, dacă vei mai fi lume, că lumea a ajuns la sfârșit, și te-ai sfârși și tu cu tot cu lumea din tine dacă te va ține nepăsarea în închisoarea ei. Schimbați-vă haina vieții, că veți sta la masa Paștelui cel mare, și acolo nu trebuie să vă spun eu vouă cum trebuie să vă fie haina, că voi știți de la Dumnezeu cum va fi atunci. Și dacă astăzi nu veți auzi glasul meu, și dacă vă veți împietri ca să nu vă ridicați, să știți că mâine nu va mai fi tot ca astăzi. Vouă vă trebuie o înviere bună, de două ori mai bună, fiindcă aveți legământ care stă pe masa Sfintei Treimi și mărturisește și vorbește acel legământ.

Întoarceți-vă, copiii mei iubiiți, întoarceți-vă la iubirea cea dintâi și la iubirea cea de azi, că azi vi se șterge totul cu buretele milei de azi. Mâine nu mai este acest burete, că eu îl voi lua și îl voi arunca în foc, să ardă cu el păcatele voastre, dar ca să mai muriți apoi, o, nu se mai poate, iubiiții mei, căci picul care mai rămâne, e mic pasul acestui pic și scăpăm înspre biruință.

Îmbrățișați-vă tovarășii de viață și fiți de-acum frați ai lui Iisus Hristos, căci ai Lui sunteți de acum, dar nu uitați nici o clipă că Iisus Hristos este fără de păcat. Eu m-am ridicat ca să vă vindec rana neascultării de la fața Domnului, dar fiți dârji și puternici ca să pot sta cu sabia în teacă, măi copii, că dacă mâine veți căuta să mai muriți, sabia nu va mai sta la locul ei și va lucra această unealtă. Nu vă temeți că nu veți putea cu cerul, căci puterea voastră va fi Domnul. Iar cine dintre voi va rămâne surd la glasul sunetului de trâmbiță, acela va fi dat deoparte, și soarta aceluia va fi cu cei necredincioși unde este plâns și strepezire de dinți. Nu, mămică, să nu rămân fără voi, că fiți atenți, nu veți pieri nici unul și toți veți fi, dar dacă nu veți fi ai mei veți fi ai osândeii care vine în urma mea.

M-am ridicat cu putere mare și nu se poate să nu am eu putere să vă fac cerești, să fac din voi cer nou și pământ nou și să vă arate Domnul la toată făptura de sub cer. Aceasta este soarta acestui popor. Hai, mămică, și nici un fir de păr nu va pieri de pe creștetul vostru. Nu mai pângăriți biserica mea, că voi sunteți biserica cea care-L va primi pe Domnul acum când vine să Se arate iar. Scoateți urâciunea pustiirii din biserica mea, că voi așa sunteți trecuți la Domnul: biserica Dumnezeului Cel viu, și în această biserică Se va slăvi iarăși Dumnezeu și va vorbi încă o dată mulțimilor.

Nu căutați să-L încercați pe Dumnezeu, că Domnul nu Se lasă ispitit de nimeni, iubiiții mei. Ridicați-vă acum! Dați-i mâna lui mămică! Dumnezeu de la mine vă cere, căci fiecare va sta la rândul cetei sale. Fiți sfinți, precum Domnul este sfânt. Fiți vii, precum Domnul este viu, și fiți ca îngerii, precum în cer așa și pe pământ, copiii mei. Bucurați-vă că faceți parte din fiii acestei lucrări, căci cu această lucrare Se va înălța Dumnezeu deasupra tuturor înălțimilor de pe pământ, ca să vadă înțelepții pământului și să se plece și să se umilească.

O, ce fericire poate covârși acum fericirea mea? Cine nu se bucură și cine nu plânge azi cu mine în cer și aici unde sunt acum, aici, la voi și cu voi, copiii mei?! Am coborât de un pic de timp o poruncă și această poruncă s-a adus la îndeplinire. Am zis despre o piatră căzută de la locul ei și am zis să o punem la locul de unde a căzut. Am zis să dăm deoparte veșmântul murdar de pe acest fiu al lui Dumnezeu și să-l punem pe cel curat și ceresc. Am voit de mult, de când l-am pierdut am voit să mă arunc după el în apa pierzării în care a căzut, dar Dumnezeu a spus: «Nu, Verginico, nu, tată. Lasă-Mă să Mă arunc Eu, că tu vei avea mult de lucru în zilele ce vor veni. Tu va trebui să te ridici iar, să ridici noroadele și să le hrănești, și să suflă apoi peste ele

ca să învieze acești morți. Nu, tată, nu te arunca tu. Eu Mă bag după el. Eu, Verginico. Nu plânge, că puterea Mea îl va învia și nu vei rămâne fără el. Eu voi sufla peste el, și el va învia».

O, copiii mei, eu am rămas apoi cu poporul meu ca să-l hrănesc și să-l ocrotesc, iar pe acesta l-a luat apa și a murit, mămică. Și a venit vremea cea proorocită, să sufle Domnul peste el și să învieze, și hai să ne bucurăm, hai cu toții, măi copii. Binecuvântată să fie această clipă. Amin.

O, Nicușor al meu, iubitul meu, copilul meu, fiul meu, ocrotitorul meu, că mult m-ai ocrotit, mămică. Nicușor al meu, parcă a fost o veșnicie de când ai plecat. întoarce-te acum, că a venit vremea, Nicușor al meu. Hai, mămică, hai să sculăm poporul în picioare. Hai, că și tu vei da socoteală la Dumnezeu pentru acest popor. Ajunge, măi mămică, ajunge! Spală-ți fața, spală-ți haina! Vino, Nicușor al meu! Hai să ne înfiripăm copiii, că sunt morți copiii noștri. Adu-ți aminte de cele de odinioară, adu-ți aminte de vremea când mă purtai pe brațe ca pe o copilă, pentru că tu credeai atunci pe Dumnezeu. Vino, Nicușor, vino, că tu nu ești necredincios. Vino, că a venit vremea să vii. Un pic, mămică, și ne vom întâlni, și tu știi și crezi că ne vom întâlni. Hai să ne luăm de mână, simte-mi mâna lângă mâna ta, că iată, m-am ridicat cu trâmbița și biruința va fi mare.

Ce voi face eu acum cu tine dacă vei mai vrea să te mai aștept vreun pic? Așteptarea s-a sfârșit, Nicușor al meu. Domnul a început să împărătească, și din zi în zi tot mai mult își va anunța împărăția. Nu mai crede tu, măi mămică, să nu mai crezi că mai poți să mai fii și de-acum vremea pe loc. Vremea Domnului a venit, a început și se desăvârșește, și tu încă stai murdar, mămică. Tu ești ca un tăciune scos din foc. Pune mâna, mămică, și te spală singur și te spală bine, că am în brațe veșmântul cel curat și stau pregătită să te îmbrac cu el, măi iubitul meu.

Nicușor al meu, scoală-te din morți! Scoală-te, mămică! Aruncă stricăciunea de pe tine, că nimic întinat și nimic necurat nu va rămâne acum. Nu mă du în stare să te împing din spate, nu mă fă să te las cu mâna la burtă, nu-mi mai încerca mila, Nicușor al meu, că a luat Domnul mila și din mâna mea. Nu mai am decât strigarea și sabia și sigiliul în mână. Pe astea le mai am acum. Sun din trâmbiță pe de-a rândul să-mi adun poporul și să suflu peste el duh de înviere. Iată zilele învierii, Nicușor, copilul meu iubit. Iată, poporul meu înviază și se sfințește. Poporul nostru va fi mare și puternic, măi mămică, fiindcă este scris în cartea acestei lucrări pe care o avem noi, scrie că poporul acesta va împărți lumină pe pământ și va împărți Duh Sfânt; scrie că vor veni popoarele și se vor pleca la această lucrare; scrie că regii lumii vor veni și vor umbla întru lumina care va umple acest pământ binecuvântat. Iată împlinirile despre acest pământ al făgăduinței. Hai, mămică, hai să trecem Iordanul și să intrăm întru acest pământ! Hai, că tu fără mine nu poți intra la Dumnezeu. Hai, că Dumnezeu voiește să dea împărăția Sa poporului nostru și hai să ne sculăm, să înțeleptăm într-o clipă poporul, ca să Se poată Domnul desăvârși apoi peste lume și să învieze lumea. Nu fi îndoielnic, nu fi fricos, nu căuta să dai cerul la spate. A venit ziua, Nicușor. A venit vremea să fii așezat la loc și să lucrezi cu mine, mămică. Nu te teme. Dumnezeu este cu noi și cu poporul. Fii credincios de-acum și ridică-te, că nu te mai las nici o clipă să stai nepăsător.

Ia spune-mi tu, ce să fac cu tine? Ce să fac, mămică? Dacă nu te vei spăla acum, dacă vei mai sta cu murdăria pe tine, dacă vei mai face și ca satana, gata, te ridic eu atunci. Acum sunt cerească și sunt înarmată bine și am putere să te fac să te ridici numaidecât. Nu se mai poate să faci ce vrei tu de-acum. Te-am așteptat de-ajuns, mămică. Acum este altceva de lucrat. Uită-te ce avem de făcut. Avem de sculat pe morți din morminte, că toată lumea zace în mormântul necunoștinței. Dacă tu mai crezi că mai poți dormi, nu mai poți, mămică, îți spun eu că nu mai poți. Și îți mai spun să știi și să crezi că tu fără mine nu ești nimic, și nu vei putea fi bun la nimic fără mine. Nu vei fi recunoscut de Dumnezeu fără mine; nu, mămică. Dacă nu te vei pleca acum

și dacă nu vei lucra după învățătura mea, nu mai este nimic de făcut. Te bag la spălat și la stors, și te iau lângă mine curat. Te curăț bine întâi, și apoi te iau lângă mine.

Nicușor, copilul meu, nu cumva să iei în glumă, măi mămică. Nu mai bea, nu mai fuma, nu mai curvi, căci aceasta pe care o ai acum nu-ți este femeie. Copiii tăi sunt născuți din desfrânare. Scoală-te tu și pentru ei, că păcatul este al tău, dar dinții lor se vor strepezi. Nu te juca cu Dumnezeu, mămică. Ajunge! Scoală-te și te împacă cu cerul, că ai pe frunte semnul lui Dumnezeu și nu poți scăpa. Vreau să duc cuvânt de la tine și să-l pun pe masa Preasfintei Treimi. Spune „da” sau spune „nu”, ca să știu ce să fac, fiindcă eu termin acum aici de lucru și mă duc cu cuvântul de aici, mă duc la Sfânta Treime cu el ca să fie scris și să fie pecetluit acest cuvânt.

Nicușor, am purtat coroană de spini pentru tine, mămică. Cel mai mare calvar, cel mai mare chin, pentru tine l-am purtat. Vreau să scap acum de acest chin. Nu mai pot, mămică. E timp de când port această cunună de suferință. Am dus-o și pe pământ, am dus-o și în cerul sfânt. Nu mai pot. Ia-o de pe fruntea mea, că nu mai pot, Nicușor al meu. Dacă tu acum nu-mi dai mâna bine, iată, cu durere și cu suspin îți spun că te voi lepăda. Nu te juca cu Dumnezeu. Hai cu El, că El este întru toate și vom fi vii și vom lucra și nimeni nu va mai avea nici o putere, căci Domnul Se arată și împărățește și Se slăvește de-acum.

Am în mână pecetea cea pentru tine. Pecetea aceasta te va schimba numaidecât, dar aceasta ține numai de tine. Nu pot să nu ți-o pun pe creștet acum, căci scrie în Cartea Adevărului că trebuie să ți-o pun. Cu ea vei fi mântuit sau cu ea vei fi osândit. Fii om nou, fii curat din creștet până în tălpi. Fii curat cu inima și fii cu iubire. Amin.

Să se scrie această zi și de voi și de mine. Să nu mai fie stricăciune peste voi, ci să se scrie înviere pe frunțile voastre, ca să nu mai fiți ai voștri. Cei ce sunteți intrați în această familie, sfințiți-vă ca să fiți iertați și să vă însemnez cu pecetea Dumnezeului Cel viu. După mine nu mai vine nimeni să vă dea mâna. Fiți fii ai învierii. Amin.

Pace vouă acum! Duhul meu să fie în inimile voastre ca să fie iubire între mine și voi. Nu mai fiți robi pântecelui și necunoștinței, iar dacă veți zice că nu puteți, nici eu nu pot să fac nimic acum pentru voi, căci Dumnezeu este curat și este veșnic.

Pacea și puterea Preasfintei Treimi să vă țină sub această putere. Pace vouă! Iată, suflu peste voi acum. Luați din duhul meu! Amin. Cel ce vrea să intre la Dumnezeu cu mine să-și ia crucea și să-mi urmeze mie. Amin. Cel ce nu se leapădă de sine, acela nu va mai fi.

Amin, amin zic vouă, nimeni nu va putea sări pe deasupra și va trebui să intre pe ușă în împărăția iubirii. Amin.

Pace vouă! Încă o dată, pace vouă și înviere vouă! A început învierea pe pământ. Pace celor ce se lasă spre înviere! Pace și pecete și nume nou! Pace și Ierusalim nou peste voi! Amin.

Pace ție, Israele! Amin, amin, amin.

14/27-11-1990